

Gunnar Vägman

1

Jag har sett honom sitta bland unga, invid dörren på hemgjord stol.
Jag har hört Gunnar Vägman sjunga, till sin gnälliga gamla fiol.
Jag kan minnas den reslige finnen, och hans blick under buskiga bryn
när han drog sina fagraste minnen, om sin ungdom i Mattina By

2

Det var skämtsamma låtar från logen, det var visor han själv hade
smitt.
Han var gammal som bygden och skogen, och hans hår det var glesnat
och vitt.
Har du lyssnat när topparna gunga, i förhöststormarnas sus
Eller hört Gunnar Vägman sjunga, som han sjöng när han fått sig ett
rus.

3

Solo ½ vers

:Och ett moln kunde skymma hans panna, under stråkens darrande
dans.
När han sjöng sina visor om Anna, om Anna som aldrig blev hans.:

:2ggr